Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Akcja katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej, niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne, celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie". (Pius XI).

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr. 5 MAJ R. 1935

TREŚĆ:

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką	TARNÓW, PLAC KATEDRALNY L. 6	P. K. O. Nr. 414.329 Telefon Nr. 110

Nr. 5 — Maj — Rok III

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Królowo nasza, witaj!

Nadszedł znów piękny, czarujący maj, „miesiąc Marji".

Wszystko w nim nastraja do oddania najgłębszego hołdu Świętej Bożej Rodzicielce, Królowej niebios i ziemi, ukochanej Matce naszej. Natura, zdobna w kwiecie i zieleń, dźwięczny głos dzwonów, wzywający na nabożeństwo wieczorne, potężne wołanie duszy ludzkiej, pełnej wdzięczności — wszystko to wzywa do kornego wielbienia Najświętszej Panienki. I niemasz nikogo, zwłaszcza z pośród synów polskiej ziemi, któregoby serce w tym miesiącu nie zwróciło się ku Marji, niosąc Jej w dani swe najpiękniejsze uczucia uwielbienia, wdzięczności, pokuty za winy — wraz z postanowieniem lepszego życia ku chwale Bożej.

A wśród tego królewskiego orszaku wiernych sług Marji, składających Jej hołd i cześć najgłębszą, nie może braknąć i członków Akcji Katolickiej. Co więcej: winni oni stanąć w pierwszych szeregach Jej czcicieli. Jak ongiś rycerstwo nasze zdobiło swe zbroje Jej obrazami — a zmagając się z wrogiem, Jej wzywało opieki — tak i dziś członkowie Akcji Katolickiej, służąc Chrystusowi-Królowi, powinni swe pokorne służby ofiarować Marji i czcić Ją całem sercem i duszą, jako swą ukochaną Królowę.

* * *

Królowo Aniołów, witaj!

W niebiosach chóry anielskie oddają Jej pokłon i cześć, gdyż Marja jaśnieje niezrównanem pięknem niewinności; a ta dostojność, to piękno niezwykłe Niepokalanej — wznosi Ją ponad anioły i daje Jej moc przedziwną, skłaniającą czyste duchy niebieskie do oddania Jej czci i uznawania Jej Królową.

Oby blask piękna Jej niewinności budził zachwyt w sercach członków Akcji Katolickiej, aby w tym okresie nabożeństw majowych pokochali życie czyste, niewinne, strzegli zawsze łaski poświęcającej w duszy, by Marja była Królową ich dusz czystych, jak jest Królową Aniołów.

* * *

Królowo Apostołów, witaj!

Wszyscy ci, którzy w ciągu dziejów Kościoła św. szli w świat szerzyć Królestwo Boże na ziemi, ratować dusze od zatraty i wieść je do Boga, zwracali swój wzrok do Marji i Ją błagali o siły, o pomoc, o błogosławieństwo w trudach apostolskich. Wszak Marja żarem miłości apostolskiej przewyższa ich wszystkich, bo pełna Ducha św., Dawcy łask i mocy apostolskiej, pociąga ustawicznie dusze do Boga, wypraszając grzesznikom łaskę nawrócenia i wskazując błądzącym życiem swem pewną drogę zbawienia.

Dzisiaj wśród nawału zła, potrzeba Kościołowi Świętemu apostołów dobra i prawdy, by oni modlitwą, przykładem wzorowego życia i dobrem słowem, przeciwstawiali się fali zepsucia i wiedli drugich do Boga. Niechże członkowie Akcji Katolickiej — których zadaniem jest apostolstwo zasad Chrystusowych w społeczeństwie — rozbudzą w sobie żywe nabożeństwo do Matki Najświętszej. Ona, Królowa Apostołów, nauczy ich, jak pełnić to piękne i wzniosłe zadanie.

* * *

Królowo Męczenników, witaj!

W czasach obecnych, których znamieniem jest straszliwa rozwiązłość obyczajów i wzrastająca walka z religją — wielu, pracujących szczerze dla Boga, musi znosić cierpienia i wielkie nieraz prześladowania. Te przeszkody zrażają nieraz dusze słabsze; wobec piętrzących się trudności zniechęcają się w pracy i dają się unosić z prądem ducha czasu. Gdzież można znaleźć moc i siłę do przezwyciężenia trudności, do wytrwania mimo cierpień i prześladowań? Oto w Marji. Wszakżeż Ona, Królowa Męczenników, której Serce zranione mieczami boleści, zdoła zrozumieć cierpienie drugich i wydatnie im spieszyć z pomocą. Winni zatem członkowie Akcji Katolickiej w swoich trudnościach, nieraz wielkich, wśród szyderstw może i prześladowań, szukać pokrzepienia i mocy do przetrwania u Tej, która była przez wieki całe Wspomożeniem, Pocieszycielką i Orędowniczką wszystkich tych, którzy dla sprawy Bożej pracowali, poświęcali się i cierpieli.

* * *

Królowo nasza, witaj! Cześć Ci składamy w miesiącu maju. Witaj Królowo Aniołów i skłaniaj blaskiem Twej niewinności Twych czcicieli do ukochania cnoty, do życia w łasce Bożej.

Witaj Królowo Apostołów — i wypraszaj narodowi naszemu gorliwych bojowników o panowanie praw Chrystusowych w społeczeństwie naszem, umiejących dobrze oddziaływać na otoczenie i pociągać je do Boga.

Witaj Królowo Męczenników — i dodawaj sił i zapału naszym pracownikom Akcji Katolickiej w ich pracach, trudnościach i cierpieniach. Wyproś im łaskę wytrwania i hart duszy, by nie złamali się wśród burz przeciwności, by ustawicznie wzrastali w miłości ku Bogu i Tobie, Królowo nasza!

Diecezjalny Instytut A. K.

1. III. Tydzień Katolicko-Społeczny

Nieustanną troską naszą jest sprawa dopomożenia w rozlicznych pracach Zarządowi Parafjalnej Akcji Katolickiej. Nie mogąc osobiście częściej do każdej parafji przyjeżdżać — pragniemy przez przygotowanie pracowników społecznych pomóc w prowadzeniu działalności A. K. Dlatego ubiegłego roku przygotowaliśmy na I. Tygodniu Katolicko-Społecznym osoby, t. zw. „siostry parafjalne", które mają z ramienia Ks. Proboszcza prowadzić akcję charytatywną w parafji; na II. Tygodniu Katolicko-Społecznym przedyskutowaliśmy z PP. Prezesami P. A. K. wszystkie zagadnienia, związane z ich działalnością, przygotowując PP. Prezesów do umiejętnego prowadzenia Akcji Katolickiej w parafji. Obecnie — wobec wielkiego rozwoju Akcji Katolickiej po naszych parafjach — konieczną jest rzeczą, by coraz więcej było pracowników, przygotowanych do działalności katolicko-społecznej. Dlatego Diecezjalny Instytut A. K. powziął zamiar urządzić III. Tydzień Katolicko-Społeczny dla pań absolwentek seminarjów nauczycielskich i gimnazjów, które pozostają bez pracy. Posiadając wykształcenie, a przytem dobrą wolę przysłużenia się Bożej sprawie, mogą one po odpowiedniem przygotowaniu wiele pomóc Parafjalnej Akcji Katolickiej. Zatem celem zasadniczym III. Tygodnia Katolicko-Społecznego będzie pogłębienie przez konferencje religijne w uczestniczkach życia wewnętrznego, by wśród trudności rozlicznych, pozbawione pracy, umiały uświęcić się w niepomyślnych warunkach bytu; a zarazem celem zasadniczym III. Tygodnia będzie przygotowanie ich przez referaty i ćwiczenia praktyczne do pracy w Parafjalnej Akcji Katolickiej. Mamy to głębokie przekonanie, że inicjatywa nasza spotka się z życzliwem przyjęciem i wydatnem poparciem ze strony tych wszytkich, którym sprawa rozwoju Akcji Katolickiej leży na sercu.

Jak przedstawiają się warunki i okoliczności urządzenia III. Tygodnia Katolicko-Społecznego?

a) Termin. III. Tydzień Katolicko-Społeczny odbędzie się z końcem czerwca w dniach od 23—29 czerwca b. r. Początek będzie w niedzielę 23. VI. wieczorem — a zakończenie 29. VI. rano, w uroczystość Św. Apostołów Piotra i Pawła. — Termin ten obieramy dlatego, że w tym czasie możemy korzystać z zakładów naukowych i internatów.

b) Miejsce. Panie reflektujące na wzięcie udziału w III. Tygodniu chyba z zadowoleniem przyjmą wiadomość, że odbędzie się on w Zbylitowskiej Górze, w klasztorze Sióstr Sacré Coeur tam, gdzie był ubiegłego roku I. Diecezjalny Kongres Eucharystyczny. Wybraliśmy to miejsce dlatego, że tam będzie cisza i spokój tak potrzebne do umysłowej pracy, a ponadto mogą uczestniczki korzystać z boisk na ćwiczenia. Przepiękne położenie klasztoru, świeże i czyste powietrze — wspaniały park, wszystko to uprzyjemni uczestniczkom pobyt na kursie.

c) Opłata. Sprawa ta najdrażliwsza i najbardziej niepokojąca. Jednak przedstawia się wcale niegroźnie. Dzięki uprzejmości i gościnności Zarządu Zakładu, uczestniczki zapłacą za mieszkanie i utrzynie tylko 9 Zł. Jest to bardzo tanio. Mężczyźni, biorący udział w II.

Tygodniu, płacili 15 Zł. Zatem warto za 9 Zł oderwać się od zwyczajnych zajęć i trosk i przybyć do czarującego zakątka, by odnieść wiele korzyści dla umysłu i serca... Zarząd Parafjalnej Akcji Katolickiej może udzielić subwencji na wyjazd.

d) Dojazd. Ze stacji kolejowej w Tarnowie do Zbylitowskiej Góry odległość wynosi 5 klm. Dlatego do każdego pociągu, przyjeżdżającego 23. VI. po południu, wyślemy pojazdy, które uczestniczki przewiozą do Zbylitowskiej Góry bezpłatnie. Te zaś, które będą furmankami przyjeżdżać do Tarnowa — niech jadą wprost do Zbylitowskiej Góry.

e) Co należy wziąć ze sobą? W Zakładzie otrzyma każda uczestniczka łóżko z materacem lub siennikiem. Dlatego należy przywieźć prześcieradło, poduszkę, koc lub kołdrę, ręcznik, mydło i szczotki. Ponadto należy mieć gruby zeszyt, ołówek, książkę do nabożeństwa i różaniec. Ponieważ ze względu na zaznajomienie się z liturgją Mszy św. — będą Msze św. recytowane — dlatego należy mieć ze sobą Mszalik lub „Mszę św. recytowaną" po łacinie i po polsku. Nie zapomnieć także zabrać na drogę ze sobą dużo dobrej woli i humoru.

f) Warunki przyjęcia na III. Tydzień Katolicko-Społeczny. Najważniejszą sprawę podajemy przy końcu. Ponieważ pragniemy, by uczestniczki jaknajwięcej skorzystały na kursie, dlatego zanim przybędą na kurs, winny przygotować się przynajmniej o tyle, by referenci nie musieli podawać najprostszych zasad pracy katolicko-społecznej. Zatem obowiązkowo przestudjują uczestniczki „Pamiętnik II. Tygodnia Katolicko-Społecznego" i streszczą pojedyncze referaty. Następnie przestudjują dziełko Ks. Chautarda p. t. „Życie wewnętrzne a duch apostolstwa" — i również zrobią zeń krótkie streszczenie. Po przybyciu do Zbylitowskiej Góry przedłożą uczestniczki streszczenia z tych dwu książek, — a ponadto przedłożą świadectwo maturalne i świadectwo polecające ze strony Ks. Proboszcza, — że dana osoba pracowała już czynnie w A. K. lub zdecydowała się pracować po odbyciu kursu.

Wymagania te uważamy za konieczne, bo traktujemy kurs bardzo poważnie i pragniemy, by z niego uczestniczki odniosły jaknajwięcej korzyści.

Szczegóły inne podamy w następnym numerze oraz w specjalnych zaproszeniach, które będą wysłane do każdej parafji. — Dziś zaznaczamy tylko tyle, że program III. Tygodnia obejmie konferencje religijne oraz wykłady z dziedziny A. K. ideowe i praktyczne, a ponadto ćwiczenia, zajęcia i wycieczki. Program jest pracowicie i starannie przygotowany, by uczestniczki były naprawdę zadowolone i by z III. Tygodnia wyniosły niezapomniane a najmilsze wrażenia.

Specjalne świadectwa ukończenia III. Tygodnia Katolicko-Społecznego będą wydane po nadesłaniu przez uczestniczkę dwu opracowań po kursie na tematy, które ogłosi kierownictwo kursu.

Zgłoszenia prosimy nadsyłać do Sekretarjatu D. I. A. K. w Tarnowie do dnia 15 czerwca b. r.

2. Rekolekcje zamknięte

Po zakończeniu roku szkolnego Diecezjalny Instytut A. K. zorganizuje szereg rekolekcyj zamkniętych w bursach i internatach. — Odbędą się one w czasie od 15 – 30 czerwca, a przeznaczone będą przeważnie dla mężczyżn i młodzieży męskiej. Odbędą się one w Tar-

nowie, Mielcu, Dębicy i Bochni. Obecnie przygotowania do rekolekcyj są w toku. Zapowiadając je zgóry, prosimy o podtrzymywanie zainteresowania się rekolekcjami zamkniętemi przez wygłoszenie odpowiednich referatów. Koniecznie winna przyjąć się zasada, że członkowie Katolickich Stowarzyszeń, a zwłaszcza członkowie Kierownictw będą przynajmniej raz na pięć lat odbywać rekolekcje zamknięte.

3. W sprawie „Pamiętnika II. Tygodnia"

W czasie obrad II. Tygodnia PP. Prezesi apelowali usilnie, by wydać referaty drukiem; oświadczono przytem, że każdy z uczestników II. Tygodnia dołoży starań, by w jego parafji przynajmniej 5 egzemplarzy zakupiono. Przypominamy te oświadczenia po wydaniu „Pamiętnika" i bardzo gorąco apelujemy ze względu na dobro Akcji Katolickiej w parafji, by każdy Oddział Katolickiego Stowarzyszenia miał „Pamiętnik" i korzystał z jego referatów. Mamy w „Pamiętniku" przeszło 30 referatów; jaki to bogaty materjał na zebrania naszych Stowarzyszeń! Niechże PP. Prezesi Parafjalnej Akcji Katolickiej dopilnują, by jaknajwięcej egzemplarzy tej pożytecznej książki zakupiono w parafji. Nabywać należy w miejscowym Urzędzie parafjalnym.

4. Praca w okresie letnim

Od pracy apostolskiej, pracy w Akcji Katolickiej, nie należy odsuwać się w żadnym okresie roku, ani jej przerywać. Doświadczenie jednak wykazuje, że wiele Stowarzyszeń zaprzestaje swej działalności w okresie letnim; dopiero z jesienią, z trudem, podejmują się na nowo działalności. Pracą w okresie letnim może ulec zmodyfikowaniu, zmienieniu pewnych form, ale przerywać jej nie wolno. — Zebrania można urządzać na wolnem powietrzu, zorganizować majówki, wycieczki i na nich wygłosić referat, przeprowadzić dyskusję, omówić sprawy aktualne. Apelujemy do Zarządów Parafjalnej Akcji Katolickiej, by sprawy tej dopilnowały, by nie dopuściły do osłabienia pracy katolickiej w ich parafji. Szczera troska o rozwój Akcji Katolickiej, połączona z umiłowaniem sprawy Bożej doda sił do wytrwania w spełnieniu obowiązku.

5. O wyrównanie długów

Tak Diecezjalny Instytut A. K., jak i Diecezjalne Stowarzyszenia udzielają Zarządom P. A. K. i Oddziałom pomocy organizacyjnych na kredyt. Wszelako niektóre Oddziały i Zarządy P. A. K. zalegają długie miesiące z wyrównaniem należytości. Uniemożliwia to w wysokim stopniu rozwinięcie naszej działalności i naraża centrale diecezjalne na wielkie kłopoty. W imię zatem zrozumienia dzisiejszego ciężkiego położenia finansowego, które dotkliwie odczuwamy, prosimy bardzo naszych dłużników o możliwie rychłe wyrównanie zaległości. Niech cała nasza praca katolicka odznacza się wielką sumiennością w tej dziedzinie. Wtenczas i działalność nasza będzie jeszcze więcej sprawna i szeroka. Zrozumienie tej sprawy winno również zachęcić członków katolickiej organizacji do sumiennego wpłacania składek.

6. W sprawie korespondencji

Polecamy Zarządowi P. A. K., by zechciał Kierownictwom Oddziałów Stow. A. K. przypomnieć o tem, że każda korespondencja,

wychodząca z Oddziału do D. I. A. K. lub do Zarządów czy Sekretarjatów Stowarzyszeń A. K. musi być podpisana przez prezesa — prezeskę i sekretarza — sekretarkę, a jeśli możliwe, potwierdzona przez P. T. Ks. Asystenta. Pożądana jest pieczątka.

Listy, sprawozdania i zaproszenia, które nadchodzą z Oddziałów, nie będą uwzględniane, jeśli ta formalność nie będzie dopełniona. — Zachodzić bowiem mogą wypadki samowolnych wystąpień czy doniesień przez jednego z członków Kierownictwa.

7. Wpłaty na P. K. O.

Sekretarjat D. I. A. K. uprasza P. T. Księży Asystentów, Zarządy P. A. K. i Kierownictwa Oddziałów Stow. A. K. o zaznaczanie na blankietach P. K. O. wysyłanych na konto D. I. A. K. Nr. 414.329 za co lub na co przekazywane są kwoty pieniężne.

Wobec mnóstwa wpłat Sekretarjatowi D. I. A. K. trudno jest zorjentować się, który rachunek jest płatny. — Prosimy zatem przestrzegać tej formalności oraz nie czynić na czekach zamówień, które należy uskuteczniać specjalnem pismem.

8. O odpustach dla członków A. K. w Polsce.

Pracą apostolską, pełną poświęceń, ofiary i wyrzeczenia, można sobie wysłużyć i wiele łask Bożych i liczne odpusty. Dla niejednych będzie to pobudką do pracy, dla innych zachętą na dalszy trud, a wszyscy powinniśmy wiedzieć, jakie przysługują nam odpusty za pracę w A. K. Dlatego też Zarząd P. A. K. poleci Kierownictwom wszystkich Oddziałów odczytać członkom Stowarzyszeń A. K. niniejsze doniesienie:

Według indultu Św. Penitencjarji Apostolskiej z dn. 3. III. 1933 mogą członkowie A. K. w Polsce dostąpić, pod zwykłemi warunkami, następujących odpustów:

I. Odpustu 100 dni

wszyscy kierownicy i członkowie zwyczajni za noszenie przez jeden dzień odznaki tej organizacji A. K., do której należą.

II. Odpustu 300 dni

a) wszyscy asystenci i zastępcy asystentów (Księża) na każdym stopniu organizacyjnym za każdą pracę apostolską, wykonaną dla dobra i rozwoju A. K.,

b) kierownicy (członkowie Kierownictw i Zarządów) i członkowie zwyczajni Oddziałów.

1. za jakąkolwiek pracę dla A. K. albo za udział w jakiemkolwiek zebraniu A. K.,
2. Za każdą przynajmniej 15-minutową medytację (rozmyślanie).

III. Odpustu zupełnego

a) asystenci i ich zastępcy centralni i diecezjalni, kierownicy i członkowie zwyczajni w ostatnim dniu rekolekcyj, kursu A. K. wychowawczego lub propagandowego, oraz zebrania lub zjazdu diecezjalnego lub okręgowego, pod warunkiem, że prace te zakończą się odpowiedniem ćwiczeniem duchownem, wysłuchaniem Mszy św. i przyjęciem Komunji św. generalnej,

b) kierownicy i instruktorzy dwa razy w miesiącu, kiedy udzielają instrukcyj lub organizują zebrania, bądźto w parafji, bądźto inne dla członków A. K. (Te zebrania powinny się odbywać przynajmniej dwa razy w miesiącu),

c) kierownicy i członkowie zwyczajni,

1. w dniu przyjęcia lub przy odnowieniu legitymacji członkowskiej,

2. raz w miesiącu po odprawieniu rekolekcyj miesięcznych lub jeżeli przez miesiąc regularnie, codziennie przynajmniej kwadrans przeznaczali na medytację (rozmyślanie), spowiadali się co tydzień, przystępowali codziennie do Stołu Pańskiego i uczęszczali regularnie na zebrania swojej organizacji,

3. w następujące święta: Boże Narodzenie, Trzech Króli, Wielkanoc, Wniebowstąpienie, Boże Ciało, Święto Serca Jezusowego, Zielone Święta, Niepokalane Poczęcie Zwiastowanie i Wniebowzięcie N. M. P., św. Józefa, św. Piotra Apostoła, św. Franciszka z Assyżu, Wszystkich Świętych, Patronów (Patronki) organizacyj krajowych (powszechnych) oraz organizacyj parafjalnych,

9. Podhalański Kongres Eucharystyczny.

W dniach 8, 9 i 10 czerwca br. odbywać się będzie w Grybowie Podhalański Kongres Eucharystyczny. Okoliczne parafje, a zapewne i dalsze pospieszą tam, by oddać cześć Panu Jezusowi Eucharystycznemu. Organizacją kompanij pieszych, furami czy koleją zająć się winny Zarządy P. A. K. Niech przybędą na Kongres Oddziały naszych Stowarzyszeń uszeregowane, z tablicą, na której widnieć będzie napis parafji. Niech członkowie zachowaniem swojem, pełnem powagi i pobożności, będą przykładem dla innych, niech czas pobytu w Grybowie umieją wykorzystać prawdziwie dla pożytku swej duszy. Zarządy P. A. K. zająć się winny tem, by członków A. K. o tem wszystkiem uświadomić i pouczyć.

Niema w tamtych okolicach podhalańskich parafji, gdzie nie byłaby zorganizowana A. K. Należy więc przypuszczać, że wszyscy przybywający na Kongres odczują i zauważą, czem jest A. K. jako organizacja katolików, którzy nie chodzą luzem, ale w zwartych i karnych szeregach. Odczuć to winni zwłaszcza organizatorzy Kongresu, a specjalnie ci, co prowadzić będą główną procesję eucharystyczną z Białej Niżnej do Grybowa.

Gorąco tę sprawę Zarządom P. A. K. na Podhalu polecamy, ufając, że dobrze egzamin swój zdadzą w czasie Kongresu.

10. Nowi członkowie Oddziałów Stow. A. K.

Szeregi naszych Oddziałów powiększają się. Należy więc jasno zdać sobie sprawę z tego, jak postępować z nowowstępującymi członkami.

Wszyscy ci członkowie, którzy należą do Oddziału z chwilą jego powstania, nazywają się członkami założycielami Oddziału. Przywilejem ich jest, że nie muszą odbywać t. zw. okresu kandydowania, ale otrzymują wprost legitymacje i mogą nosić odznaki Stowarzyszeniowe. W spisie członków Oddziału mają wspólną datę przyjęcia.

Członkowie, którzy wstępują po założeniu Oddziału w myśl statutu Stowarzyszeń A. K. muszą przejść okres kandydatury, przynajmniej dwumiesięcznej. W naszej diecezji obowiązuje naogół okres trzymiesięczny. Prezes lub prezeska Oddziału posiada specjalną listę kandydatów. Zaznacza na niej datę zgłoszenia się danego członka i oznajmia mu następujące obowiązki:

1. uczęszczanie regularne na zebrania Oddziału plenarne i zastępu lub sekcji (jeśli te w Oddziele istnieją), które kontroluje się;
2. branie udziału w pracach i poczynaniach Oddziału;

3. uczestniczenie we wspólnej kwartalnej spowiedzi i Komunji św., w której kandydat (ka) przynajmniej raz wziąć musi udział.

Po trzech miesiącach na zebraniu Kierownictwa Oddziału prezes (ka) oznajmia, że ten i ten kandydat lub kandydatka przeszła okres próby z następującym wynikiem (tu nastąpi odczytywanie spełnionych przez kandydata (kę) obowiązków powyżej podanych). Zapytuje się dalej prezes (ka) Oddziału, czy Kierownictwo Oddziału zgadza się na przyjęcie tego kandydata (tki) na członka.

Jeśli większość członków wypowie się przeciwko, to należy przeprowadzić głosowanie. — Po głosowaniu, jeśli wypadnie ono niepomyślnie, Kierownictwo Oddziału a więc w jego imieniu prezes (ka) i sekretarz (ka) oraz Ks. Asystent wysyłają list do kandydata (tki), że niestety nie został (a) przyjęty (a). Według statutu nie trzeba podawać powodów nieprzyjęcia.

Skoro Kierownictwo Oddziału wypowiedziało się za przyjęciem kandydata (tki) na członka Oddziału, wtedy na najbliższem zebraniu plenarnem, zaraz po odczytaniu protokółu, prezes (ka) oznajmia, że ta i ta osoba została przyjęta na członka. Wręcza jej uprzednio przez sekretarza (rkę) przygotowaną legitymację, podaje rękę i składa życzenia, by owocnie nowy członek dla Oddziału pracował. Sekretarz (rka) wpisuje nowego członka na listę członkowską, a skarknik (ka) pobiera wpisowe i składkę od miesiąca, w którym kandydat został oficjalnie przyjęty do Oddziału jako członek.

Przyrzeczenie uroczyste członkowie nowi składać winni raz do roku, w dzień uroczystości patronalnej danego Stowarzyszenia A. K. A więc składają go wszyscy członkowie przyjęci w ciągu danego roku (w czasie od uroczystości jednej do drugiej). Pięknym zwyczajem jest wręczanie w tym dniu oznak Stowarzyszeniowych, które zazwyczaj Oddział zakupuje tym nowym członkom albo też sami sobie opłacają a tylko wręczenie następuje w dniu złożenia przyrzeczenia.

Są Oddziały, które może do tej pory niebardzo orjentowały się w tem, jak postępować z członkami nowowstępującymi i mogą mieć wątpliwości, co zrobić z tymi, którzy wstąpili po założeniu Oddziału, a nie przeszli kandydatury. Wtedy należy na najbliższem zebraniu Kierownictwa uczynić zadość formalności i te osoby, które wstąpiły po założeniu Oddziału, przyjąć na członków oficjalnie i oznajmić to na najbliższem zebraniu plenarnem.

Nowych członków od tej chwili, w której niniejsze wyjaśnienie Kierownictwa odczytają, należy przyjmować w sposób ten, jaki podajemy. P. T. Prezesów P. A. K. prosimy dokładnie tę sprawę omówić na zebraniu Zarządu P. A. K.

Nie należy uważać tego sposobu przyjmowania członków za formalność może niepotrzebną, ale za rzecz konieczną statutowo, a pożądaną bardzo pod względem organizacyjnym. — Osoby wstępujące odrazu przyzwyczajają się do sumiennego spełniania obowiązków, poszanowania organizacji i cenienia sobie opinji, wydanej o nich przez organizację. Chwila wręczenia legitymacji i publicznego złożenia życzeń członkowi, jest zawsze dla niego chwilą ważną w życiu, a nieraz może i decydującą. — Uroczyste przyrzeczenie i otrzymanie oznaki, to odświeżenie jego uczuć dla organizacji a także chwilą refleksji i zastanowienia dla dawnych członków. Dlatego przemówienie Ks. Asystenta lub prezesa(ki) przed złożeniem przyrzeczenia winno być skierowane także i do ogółu członków.

Miłym zwyczajem jest odnawianie przyrzeczenia przez dawnych członków, które następuje bezpośrednio po złożeniu przyrzeczenia przez członków nowych.

Sprawę tę ze względu na prawidłowy rozwój naszej organizacji kładziemy na serce Zarządom P. A. K. i Kierownictwom Oddziałów.

Wykłady i pogadanki

Kwadrans ewangeliczny.

„Dwaj z nich [uczniów Jezusowych] szli tego dnia [zmartwychwstania] do miasteczka, które było na sześćdziesiąt stajań od Jerozolimy, na imię Emaus.

A ci rozmawiali ze sobą o tem wszystkiem, co się było stało.

I stało się: gdy rozmawiali i społem się pytali: i Sam Jezus przybliżywszy się, szedł z nimi.

A oczy ich były zatrzymane, aby Go nie poznali.

I rzekł do nich: Cóż to są za rozmowy, które, idąc, macie między sobą, a jesteście smutni?

A odpowiadając jeden, któremu imię Kleofas, rzekł Mu: Tyś Sam gościem w Jeruzalem, a nie wiesz, co się stało w niem w te dni?

Którym On rzekł: Co? I rzekli: O Jezusie Nazareńskim, Który był Mąż Prorok potężny w uczynku i w mowie przed Bogiem i wszystkim ludem.

A jako przedniejsi kapłani i przełożeni, nasi wydali Go na skazanie śmierci i ukrzyżowali Go.

A myśmy się spodziewali, iż On miał odkupić Izraela: a teraz nadto wszystko dziś trzeci dzień jest, jak się to stało.

Ale i niewiasty niektóre z naszych przestraszyły nas, które przededniem były u grobu:

A nie znalazłszy ciała Jego, przyszły opowiadając, iż i widzenie Aniołów widziały, którzy powiadają, że żyje.

I poszli niektórzy z naszych do grobu i tak znaleźli, jako niewiasty powiadały, ale Samego nie znalazły.

A On rzekł do nich: O głupi i leniwego serca ku wierzeniu temu wszystkiemu, co powiedzieli Prorocy.

Izali nie było potrzeba, aby to był cierpiał Chrystus i tak wszedł do chwały Swojej?

A począwszy od Mojżesza i wszystkich Proroków, wykładał im we wszystkich Pismach, co o Nim było...“ (Łuk. XXIV, 13-27).

1. Co mówi Ewangelja św.? P. Jezus obok Apostołów miał także Uczniów. Dwóch z nich wybiera się w drogę do pobliskiego miasteczka w samo święto Wielkanocne. Dla „skrócenia“ sobie drogi rozmawiają o ostatnich zdarzeniach w Jerozolimie, tj. o męce, śmierci Pana Jezusa, o widzeniu anielskiem. Przyłączył się do nich Pan Jezus, ale nie poznają Go, jak nie poznała Go Magdalena w ogrodzie.

Umyślnie tak sprawia P. Jezus. Zaczepia o temat rozmowy i nie zraża się ich uporem, ale przywodzi na pamięć proroctwa i figury mesjańskie Starego Zakonu, aby ich przekonać, że tak było od wie-

ków przewidziane i tak było potrzeba, aby Syn Boży cierpiał i umarł. Na dusze zbolałe Uczniów spływa kojący balsam: chmury uprzedzeń, niejasności rozsuwają się przed ich duszami, zaczyna w ich umysłach świtać, a z tem spływa zbawienna ulga na skołatane serca. Dobrze im z tym towarzyszem nieznajomym, toteż „przymuszają“ Go prośbami, aby został jeszcze z nimi, by mogli do syta napoić dusze Jego nauką o Odkupieniu. Został i dał się poznać przy wieczerzy, przy łamaniu chleba, jak niegdyś w wieczerniku... Olśnieni Jego widokiem, zapominają o zmęczeniu, o późnej nocy, — ale wracają, aby całemu światu głosić, że widzieli Chrystusa Zmartwychwstałego. Byli zdumieni widząc, że wiedziała o tem cała Jerozolima, a najwięcej Apostołowie. Więc do ogólnej radości i triumfu przyłączyli i oni swoje opowiadanie...

2. Jak ludzie ustosunkowali się do tej prawdy? Zawsze, a także i dzisiaj wielu uwierzyło w Zmartwychwstałego Chrystusa. Uroczystości wielkanocne ożywiły w ich duszach wiarę. Rodzina katolicka na całym świecie poczuła się jednem ciałem mistycznem ze Swą Głową, Jezusem Chrystusem. Zmartwychwstanie Pańskie pokrzepiło naszą nadzieję w wieczne zbawienie. Wierzymy wszyscy ze św. Ireneuszem, że „jak zmartwychwstała Głowa nasza, Chrystus Pan, tak i my kiedyś wszyscy zmartwychwstaniemy“. A ponieważ Zmartwychwstanie łączy się ściśle z Wielkim Piątkiem, a ten przywodzi nam na myśl całe morze boleści i ofiary, jaką poniósł Pan Jezus dla naszego odkupienia, przeto w sercach wierzących spotężniała przez tajemnice wielkanocne ogromna miłość do Zbawiciela. Ze św. Tomaszem z czułością dobrych i kochających dzieci oglądamy rany rąk i nóg, wkładamy palce w otwór przebitego Serca i ze łzami w oczach, z miłością szeptamy: to dla mnie, dla mnie... żebym ja był zbawiony... sinością Jego jesteśmy uzdrowieni...

Ale nie wszyscy tak rozumieją i cenią Zmartwychwstanie. Także nie wszyscy zmartwychwstali przez łaskę na duszy... Są jeszcze między nami... zrzędy, usposobienia małoduszne, jak ci uczniowie w drodze do Emaus... Mimo tylu świadectw nie wierzą, nie płoną radością. Zgorzknieli — potrafią tylko narzekać i gadać.

Są też dusze przewrotne, jak tych przywódców żydowskich, którzy zamiast uwierzyć w zmartwychwstanie, wkładają do rąk żołnierzy pieniądze, aby kłamali, że spali przy grobie... „Oczy jednych i drugich są zatrzymane“... Straszna to ślepota. Dopuszczał ją Pan Bóg na Faraona, na żydów, dopuszcza i teraz, jeśli kto łaskę Bożą lekceważy.

Tacy „rozmawiają“, jak ci uczniowie, o wszystkiem: o sprawach religijnych wyrażają się z podziwem, o procesjach, o nastrojach, a nie wchodzą w sedno rzeczy. Z Chrystusem nie zmartwychwstają, nie zostawiają prześcieradeł swoich wad w grobie W. Tygodnia i w W. Niedzielę, nie jaśnieją uduchowieni łaską Bożą, doskonałą zmianą życia, nie odradzają się mimo apelu Apostoła: „Nie szukają, co w górze jest, ale dalej za tem wietrzą, co jest na ziemi“... kalecy duchowi i ślepcy... dzieci niepoprawne... kapryśne.

3. Co z tego wynika? To, że mimo wszystko, mimo potężnego działania łaski Bożej, tylu źródeł odrodzenia, tak bogatej liturgji, tak wzniosłych Prawd Bożych, nic się nie zmieniło... przynajmniej u wielu z naszego otoczenia... Zmarnowali czas przyjemny i dzień zbawienia...

4. Co wypada nam robić? Niezmordowanie jako członkom mistycznego Ciała Chrystusowego pracować, myśleć i głowić się, aby

z Głową — Chrystusem i reszta członków zmartwychwstała... aby wykorzystali jak najobficiej łaski Odkupienia. Wciąż nam potrzeba wracać w naszych myślach i przetrawiać w sobie, przy modlitwach naszych w domu, w kościele, Prawdy Zmartwychwstania! I to przez cały czas wielkanocny aż do Świąt Zielonych. Kontrolować siebie i nie mrużyć oczu, nie cofać się przed zapytaniem wielu: Czy ja zmartwychwstał i czy ja namiętnie szukam tego, co w górze jest? Bo przecież reformę odrodzenia trzeba zacząć od siebie... trzeba wyrzucić belkę z oczu i siebie uzdrowić... potem w swojej rodzinie, w otoczeniu. „Uświęcić siebie i uświęcić drugich“ — jak to wciąż nam mówią na każdem zebraniu Akcji Katolickiej.

5. **Co dzisiaj, na miesiąc najbliższy postanowimy?** W R. na Zebraniu Oddział Kat. Stow. Mężczyzn jednogłośnie postanowił sprowadzić dla każdego ojca rodziny Pismo św. z Poznania (św. Wojciecha lub z Krakowa XX. Jezuici) po 1 Zł 50 gr i rozpocząć z dziećmi codziennie czytanie jednego rozdziału Pısma św., aby zasmakować i napoić się duchem Chrystusa... A u was co postanowicie?... wystarczy jedno praktyczne i skuteczne... *Ks. Rogóż*

Marja Dmochowska

Znaczenie organizacji dla Akcji Katolickiej

Akcja Katolicka, wysuwając postulat apostolstwa świeckich, wprowadza jednak nie apostolstwo indywidualne czy jednostkowe, ale apostolstwo zbiorowe i zorganizowane.

A więc wezwani są wszyscy katolicy świeccy do Akcji Katolickiej, ale ci przynależeć będą do tego apostolstwa świeckich którzy wstąpią w szeregi Stowarzyszeń Akcji Katolickiej. Mają oni za obowiązek dla dobra i powodzenia sprawy Bożej realizować cel Akcji Katolickiej, którym jest „Odnowienie wszystkiego w Chrystusie“.

Widzimy więc, że nie luźne, ale organizacyjne związanie katolików świeckich z ideą Akcji Katolickiej, ma mieć nietylko znaczenie formalne i zewnętrzne. Przedewszystkiem ma ono mieć na względzie faktyczne zespolenie jednostek z ideologją katolicką i głębokie przeniknięcie duszy ludzkiej Bogiem, a zdobycie serca ludzkiego do zaszczytnej służby apostolskiej i to apostolstwa zbiorowego.

Stowarzyszenia A. K. a raczej Oddziały tych Stowarzyszeń muszą zdawać sobie sprawę z tego, czem organizacja nasza ma być dla A. K. i kiedy odegra ona w niej właściwą swoją rolę.

Oddziały Stow. A. K. mają być zrzeszeniem katolików świeckich z przekonania, świadomych celu naszej organizacji i zdających sobie sprawę z tego, czego od nich organizacja zażądać może.

Sumienność organizacyjna nakazuje wstępować do Stow. A. K. katolikom z przekonania. Mają to być ludzie, którzy uważają Pana Boga za cel ostateczny swego życia, naukę Kościoła katolickiego za wyłączną, która do osiągnięcia tego celu prowadzi, a obowiązki religijne katolika za jedyne środki, które go rzeczywiście do osiągnięcia celu wiecznego doprowadzą. A więc zasady katolickie są temi, na których opiera on swoje życie, postępowanie i działalność; będzie więc mógł być apostołem, bo będzie człowiekiem żyjącym z wiary.

Obowiązek organizacyjny żąda dalej od człowieka, by celem jego życia stał się cel Akcji Katolickiej. „Odnowić wszystko w Chrystusie“ ma być odtąd dążeniem członków Stowarzyszeń A. K. Odnowić swoją

duszę i swoje serce, a potem pójść na podbój życia, wszelkich jego dziedzin dla Chrystusa. Każda praca, każdy spełniany obowiązek czy powinność, będą nacechowane tym celem, to jest Chrystusem. Członek, spełniający ten obowiązek organizacyjny, będzie apostołem, bo będzie wszędzie, gdzie tylko może, wprowadzał zasady Boże, Chrystusa.

Posłuszeństwo organizacyjne wymaga od członka, by poddał się przepisom czyli statutowi, danego Stowarzyszenia,spełniał to wszystko co mu Stowarzyszenie A. K. nakazuje. Obecność na zebraniach, wygłoszenie referatu, spełnienie danego polecenia wydanego przez kierownictwo, to rzeczy dla członka prawdziwego zupełnie proste, zrozumiałe i konieczne, kto tego nie zrozumie, nie może być członkiem organizacji, choćby dwie pierwsze cechy posiadał t. j. był sumiennym i obowiązkowym. Zważywszy bowiem, że Akcja Katolicka ma być apostolstwem zbiorowem ale zorganizowanem, tylko członków karnych i posłusznych mieć może. Charakter apostolstwa zbiorowego musi wyrażać się w tem, że w sprawach zasadniczych nie może być zdań podzielonych, ani nie może zajść wyłamanie się z pod obowiązku zbiorowego zdania czy wystąpienia. Spełnianie zaś przez członków przepisów organizacyjnych daje pewność, że nie zawiodą oni i w rzeczach ważnych, w chwilach decydujących. Posłuszny członek będzie nietylko apostołem, ale będzie umiał być członkiem apostolstwa zbiorowego, czyli stanie się rzeczywiście członkiem A. K.

Akcja Katolicka, tworząc Stowarzyszenie swoje, musi od nich żądać spełnienia tych trzech warunków organizacyjnych. Dopiero wtedy mamy pełne zrozumienie, czem jest organizacja dla A. K.

A. K. może wtedy przeprowadzić swoje zamierzenia zdecydowanie, skutecznie i jednolicie.

Na zdecydowane jej działanie wpłynie przekonanie, że w Oddziałach jej Stow. są ludzie nie dla interesu, nie dla tych czy innych względów, nie dla ubocznych celów, ale ludzie, na których można liczyć, którzy działać będą z przekonaniem, gotowi na trudy i ofiary. Skuteczność działania A. K. jako apostolstwa zbiorowego, będzie zagwarantowana realizowaniem celu A. K. w życiu członków, jej Stowarzyszeń. Będą oni dokumentować możliwość i skuteczność wcielenia w życie hasła „Odnowić wszystko w Chrystusie".

Do jednolitego działania pomogą A. K. jej Stowarzyszenia — skupiające ludzi wyrobionych organizacyjnie, gotowych posłusznie spełnić rozkaz, polecenie czy zakaz. Aby tę jednolitość działania w zasadniczych sprawach zagwarantować, ma A. K. i swoje wyłączne organizacje, które są organizacją władzy A. K. a do nich zaliczamy Zarząd P. A. K., D. I. A. K. i N. I. A. K.

Takie ujęcie znaczenia organizacji w Akcji Katolickiej zapewnia jej powodzenie, trwałość i osiągnięcie zamierzonego celu.

Zaufanie, to rzecz niezmiernie ważna dla powodzenia Akcji Katolickiej. Zdobywa je sobie A. K. przez to, że musi wyrobić się u wszystkich zdanie o czystej intencji członków wstępujących z przekonania do Oddziałów jej Stowarzyszeń. Działanie, które nie ma cechy trwałości, nie może nikogo pociągnąć. Członkowie, którzy nietylko z przekonania, ale dla zrealizowania celu Stowarzyszeń A. K. do nich wstępują, zapewniają stałą swoją przynależność do Oddziałów tych Stowarzyszeń i całkowite oddanie się tej wielkiej sprawie Bożej. A więc A. K. liczyć może na trwałość swoich Stowarzyszeń temwięcej,

że wielka idea, wielka sprawa zawsze znajdzie swych zwolenników i oddanych jej ludzi.

Sprawa Akcji Katolickiej stanie się dziełem organizacji, która nauczy członków dla tej sprawy prawdziwie służyć i sprawi, by jako sprawa Boża stała się umiłowaniem serc i dusz wszystkich członków jej Stowarzyszeń. Umiłowanie sprawy apostolstwa zbiorowego, choć trudniejszego, ale za to donioślejszego i mogącego liczyć na szybsze powodzenie, daje pewność, że to odrodzenie wszystkiego w Chrystusie nastąpić musi, a więc A. K. osiągnie zamierzony cel. Całe bowiem szeregi i zastępy katolików świeckich postawiło sobie to za hasło swego życia, a realizować go pragnie w łączności ścisłej z innymi.

Doceniajmy znaczenie organizacji w A. K. i dążmy do wyrobienia organizacyjnego naszych członków, świadomi tych wielkich korzyści, które z niego płyną w dzisiejszych czasach dla sprawy Bożej.

Katolickie Stowarz. Mężów

1. Wielka rocznica

W maju przypada dla świata katolickiego rocznica wydania dwu wielkiej wagi encyklik t. j. „Rerum novarum", którą w roku 1891 wydał Leon XIII. i „Quadragesimo anno", którą w roku 1931 wydał obecny Papież Pius XI. Encykliki te i zawarte w nich wskazania wielkich papieży wzbudziły podziw całego świata — nawet niechrześcijańskiego. Winni zatem mężczyźni, członkowie K. S. M., poznać je i pracować nad realizacją ich wskazań w życiu społecznem.

Należy zatem poświęcić jedno zebranie plenarne oddziału K. S. M. w tym celu, by omówić najważniejsze wskazania z tych encyklik i zachęcić członków K. S. M. do rozczytywania się w tych niezmiernie doniosłych dokumentach troski papieży o należyte rozwiązanie kwestji społecznej. Studjują je nawet niechrześcijanie i znają ich treść; jakże zatem gorliwiej winni zapoznawać się z niemi mężowie katoliccy, którzy pierwsi powołani są do „odnowienia świata w Chrystusie". Chcąc odnowić i uleczyć życie społeczne — trzeba poznać środki zaradcze. Jeżeli mężowie katoliccy nie zechcą przyłożyć ręki do uzdrowienia świata — z panoszącej się obecnie nędzy materjalnej i moralnej — i to na zasadach naszej wiary świętej — to będą kusić się o „uzdrowienie" społeczeństwa ludzie niepowołani do tego — ale na zasadach gwałtu i nienawiści, jak to mamy przykład w Rosji.

2. Święto Patronalne K. S. M.

Patronem Katolickiego Stowarzyszenia Mężów jest Najsłodsze Serce Jezusa. Uroczystość tę obchodzić będą członkowie K. S. M. w dniu 30 czerwca, po oktawie Bożego Ciała. — Wszyscy mężczyźni w Polsce, należący do K. S. M., oddadzą w tym dniu najgłębszy hołd Bożemu Sercu. Nabożeństwo do Serca Jezusowego ma cechę zasadniczą miłości wynagradzającej i zdobywającej. Świat mężczyzn w dużym stopniu odpowiedzialny jest za laicyzację współczesnego życia,

za krzywdę społeczną, za rozprężenie obyczajów. Winien za to wynagradzać Bożemu Sercu przez miłość zdobywającą; uwydatni się ona najlepiej w robocie A. K. w usilnem staraniu, by świat cały oddał pokłon i cześć Chrystusowi Panu.

Polecamy gorąco zająć się przygotowaniem tej uroczystości, niech ona wypadnie w każdej parafji jaknajokazalej!

3. Nowe Oddziały K. S. M.

W poprzednim okólniku zaszły omyłki w nazwach miejscowości powstałych Oddziałów — co niniejszem prostujemy: 73 — Oddział Klikowa, 114 — Jastrząbka Nowa, 119 — Chełm, 129 — Borzęcin Dolny, 174 — Wójtowa, 190 — Źwiernik, 191 — Ołpiny. Poza temi założono dalsze Oddziały K. S. M. a to: 215 Górki, 216 Rdziostów par. N. Sącz, 217 Zborowice, 218 Olchowa, 219 Kawęczyn, 220 Iwierzyce, 221 Borek Wielki, 222 Wolica Ługowa, 223 Wolica Piaskowa, 224 Sielec, 225 Boreczek, Oddziały 218—225 należą do parafji Sędziszów k/Ropczyc, 226 Czarna k/Pilzna, 227 Kupno, 228 Gnojnik, 229 Ocieka, 230 Witkowice.

Katolickie Stow. Mężów diecezji tarnowskiej liczy więc obecnie 228 Oddziałów o łącznej ilości 9.573 członków.

4. Komunikaty

a) W dniach od 25—27 kwietnia odbyła się w Warszawie Konferencja Programowa Katolickiego Związku Mężów, celem przedyskutowania całokształtu zagadnień kierunku pracy w K. S. M. W dniu 28 kwietnia odbył się Zjazd Związkowy. W Konferencji i w Zjeździe brał udział z ramienia naszego K. S. M. Ks. Karol Pękala, Sekretarz Generalny K. S. M. Szczegółowe sprawozdanie w tej sprawie podamy w następnym numerze.

b) Przypominamy, że każdy Oddział K. S. M. winien prowadzić własną księgowość, którą należy zamówić w Sekretarjacie K. S. M. Tarnów, pl. Katedralny 6. Tam również zamawiać należy pieczątki.

c) Zachęcamy PP. Prezesów i Sekretarzy Oddziałów K. S. M. do utrzymywania łączności z Sekretarjatem K. S. M. w Tarnowie przynajmniej drogą wymiany korespondencji. Żadne zapytanie nie pozostanie bez odpowiedzi. Służymy bardzo chętnie radą i wskazówkami.

d) W okresie letnim nie wolno zaprzestawać pracy ideowej i organizacyjnej. Oczywiście program jej będzie może szczuplejszy, ale koniecznie należy utrzymać przynajmniej minimalny program działalności t. j. miesięczne zebrania, starannie przygotowane oraz zebrania sekcyj i zastępów, które będą kończyć się zawsze praktycznem postanowieniem.

Katolickie Stowarzyszenia Kobiet

1. Nowe Oddziały K. S. K.

W kwietniu b. r. powstały dalsze Oddziały K. S. K.:

266 Bolesław, 267 Bystrzyca k. Ropczyc, 268 Borzęcin Dolny, 269 Bystra, 270 Bochnia II, 271 Bochnia VI, 272 Bielowy, 273 Gołąbko-

wice, 274 Gnojnik, 275 Męcina, 276 Rdziostów, 277 Szymbark, 278 Straszęcin, 279 Tymbark, 280 Witkowice, 281 Źwiernik.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet w Tarnowie liczy obecnie 15.577 członkiń w 281 Oddziałach K. S. K.

2. Wyjazdy do Oddziałów.

Dnia 7 kwietnia b. r. Sekretarka Generalna założyła Oddział K. S. K. w Bielowach, parafji Pilzno.

3. Sprawozdanie Sekretarjatu K. S K.

W miesiącu kwietniu nadeszło do Sekretarjatu 129 korespondencyj, a wysłano 53 listy do Oddziałów. Załatwiono prócz tego szereg spraw związanych ze Zjazdem Związkowym, przyjęto 24 osoby, złożono 12 wizyt w sprawach K. S. K.

4. Uroczystość Patronalna K. S. K.

W myśl życzenia Zarządu K. S. K. następujące Oddziały nadesłały sprawozdanie z uroczystości patronalnej w ich parafji:

Barcice, Chechły, Chorzelów, Cikowice, Dobra, Jadowniki Podgórne, Kolbuszowa, Krościenko n/D., Lisia Góra, Łęki Górne, Łukowa, Mędrzechów, Okulice, Piwniczna, Polna, Ropczyce, Ryglice, Szczucin, Trzciana, Tylmanowa, Tymowa, Wielopole Skrzyńskie, Wojnicz (12 Oddziałów), Wola Rzędzińska, Zabawa, Zbylitowska Góra, Brzesko, Ciężkowice, Janowice, Jastrząbka Nowa, Łączki Kucharskie, Siedlce k. N. Sącza, Słupiec, Stróże, Żegocina, Czermna, Bochnia, Łysa Góra, Rzezawa (5 Oddziałów), Czermin, Gnojnik, Jodłowa, Sromowce Niżne, Czchów, Biesiadki, Łękawica, Brzeziny, Przeczyca, Rzędzianowice, Gołkowice Polskie, Tuchów, Krzyżanowice (wszystkie 4 Oddziały), Gorlice, Szczawnica, Wilczyska, Pławo i Borowa, Otfinów, Okocim, Królówka, Nieczajna, Piotrkowice, Pleśna, Wierzchosławice, Gródek k/Grybowa i Zawada k/Dębiey (4 Oddziały).

Wszystkim tym Oddziałom serdecznie dziękujemy za nadesłanie nam tak ciekawych i ładnie opracowanych sprawozdań.

W myśl przyrzeczenia danego Oddziałom, Zarząd K. S. K. odpisał do Oddziałów K. S. K. w: Kolbuszowej, Szczucinie, Sobolowie, Szczawnicy, Ryglicach, Tylmanowej, Polnej, Dobrej, Chechłach, Zbylitowskiej Górze, Wojniczu, Ropczycach, Jadownikach Podgórnych, Trzcianie, Piwnicznej, Wielopolu, Cikowicach, Okulicach, Woli Rzędzińskiej, Mędrzechowie, Krościenku, Barcicach, Siedlcach, Stróżach, Słupcu, Łękawicy i Brzezinach. Do reszty Oddziałów napiszemy zaraz po powrocie ze Zjazdu Związkowego.

Na dalsze sprawozdania i wiadomości z Oddziałów czekamy!

5. Polecenia i Komunikaty Zarządu K. S. K.

1. Zarząd K. S. K. poleca wszystkim Oddziałom nabycie „Pamiętnika II. Tygodnia Katolicko-Społecznego w Tarnowie", który musi być przez Kierownictwo Oddziału i przez członkinie Oddziału, przestudjowany.

2. Zarząd K. S. K. poleca Kierownictwom Oddziałów dopilnować, by członkinie, które były na rekolekcjach w Tarnowie, Rytrze, Jazowsku, Białej Niżnej (dwukrotnie), Szczawnicy, Dębicy i Zbylitowskiej Górze, napisały sprawozdanie w myśl polecenia D. I. A. K. w „Posłańcu“ Nr. 3 str. 44. Nieliczne Oddziały K. S. K. spełniły ten obowiązek.

3. Zarząd K. S. K. poleca zaprenumerowanie „Posłańca DIAK.“, który jest organem diecezjalnym Akcji Katolickiej. Każdy zatem Oddział K. S. K. musi stale nim się posługiwać.

4. Zarząd K. S. K. donosi Oddziałom K. S. K., które prosiły o przegląd pracy, że będzie się odbywał w myśl wskazań zawartych w „Posłańcu D. I. A. K.“ Nr. 3 str. 58.

Kat. Stow. Młodzieży Męskiej

Tegoroczny Zjazd delegowanych odbędzie się w Tanowie dnia 23. VI. b. r. Sprawozdanie roczne i bliższe szczegóły, tyczące Zjazdu, ogłosimy w numerze majowym „Młodego Polaka“.

W dniach 29 i 30 czerwca oraz 1 lipca b. r. odbędzie się w Wilnie Zlot Stowarzyszeń. Bliższe szczegóły tego Zlotu podano w „Młodym Polaku“, a w miarę możności będzie się je podawać w następnych numerach.

Z okazji Podhalańskiego Kongresu Eucharystycznego odbędzie się w drugim dniu tego Kongresu t. j. 10 czerwca Zlot K. S. M. m. z Podhala. Program w majowym numerze „Młodego Polaka“.

W czerwcu odbędzie się w Rytrze obóz dla przodowników W. F. i naczelników sportowych Oddziałów. Koszty utrzymania za 2 tygodnie wyniosą około 10 Zł. Ze względu na ograniczoną liczbę uczestników należy zgłaszać uczestników możliwie najwcześniej. Uwzględnione będą przedewszystkiem podania, które wpłyną wcześniej.

Kat. Stow. Młodzieży Żeńskiej

1. W niedzielę dnia 16czerwca b. r. odbędzie się w Tarnowie Zlot Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży żeńskiej. — Ponieważ w tym roku przypada 10-lecie powstania Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży żeńskiej w diecezji tarnowskiej, przeto wszystkie Oddziały wezmą udział w tym Zlocie. Uroczyste nabożeństwo odprawi J. E. Ks. Biskup

Ordynarjusz. Podczas Zlotu odbędzie się uroczyste oddanie i poświęcenie Kat. Stow. Mł. ż. Najsłodszemu Sercu Jezusowemu.

Kierownictwa wszystkich Oddziałów powinny już teraz zająć się gorliwie sprawą Zlotu. Bliższe informacje co do Zlotu poda Zarząd w osobnym komunikacie w najbliższym czasie. Zarząd poczyni także starania o zniżki kolejowe na Zlot.

2. Dnia 24 kwietnia b r. odbyło się posiedzenie Zarządu, na którem omawiano sprawę Zlotu i inne aktualne sprawy K. S. M. ż.

3. Wizytacje, połączone z krótkiemi kursami organizacyjnemi, odbędą się w następujących parafjach: w Gawłuszowicach dnia 25 i 26 IV; w Borowej dnia 27 i 28 IV; w Górkach dnia 29 IV; w Czerminie dnia 30 IV i 1 V; w Rzędzianowicach dnia 2 V; w Książnicach dnia 3 V; w Zgórsku dnia 4 i 5 V; w Wadowicach Górnych dnia 6 V; w Apolinarach dnia 7 V; w Jamach dnia 8 V.

4. W niedzielę dn. 12 maja b. r., jako w niedzielę po święcie opieki św. Józefa, przypada w naszej Diecezji składka w kościołach na cele K. S. M. ż.

5. Z końcem kwietnia ukazała się „Druchna" na maj i czerwiec b. r. o 32 stronach druku, zawierająca wiele doborowej treści.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie — pod Zarządem Władysława Mroza